

Piezjoe-piezjoe 3

3

Nachtgeuren, van ver
– uit onherbergzaam gebied
en strakke steppen –
met verhalen over wat,
geloof het, plaats kán vinden.

De volgende morgen gaan zij naar een bos met parasoldennen
waarin sinds jaren blauwe eksters huizen. Zij strooien een paar
handjes fijngesneden broodkorsten, doen wat stappen terug. Een
grootvader laat het piezjoe-piezjoe-geluid horen, steeds iets lui-
der, omhoogkijkend, wachtend. De grootmoeders slikken verdriet
weg, licht voorovergebogen. Een grootvader maakt drie kleine,
vluchtige, toch nadrukkelijke kruistekens richting de blauwe ek-
sters onder wie hun erfzonen en huwdochters.

Roestbruin het korstmos,
de vale geur van kwelders
en het lage licht –
kan het anders dan dat straks
de stormen onthutsend zijn.

Intussen doen de blauwe eksters zich tegoed aan de broodkor-
sten; ook de kruimels. Dan, dit keer de grootmoeders voorop, ke-
ren zij terug, en dat zonder om te zien, een Onze Vader en wees-
gegroetjes prevelend, eveneens wat pratend met hun erfzonen of
huwdochters; een enkel grootouderpaar met beiden.

Oh Grote Morgen!
de winden van lang geleden
gaan door de dennen

Uejima Onitsura, 1660-1738

Waarna het leven – een ochtend, een middag, een avond; dan de
nacht; maanden, seizoenen lang – zich herneemt; ... nooit meer
zal zijn als toen hun ooit gestorven kinderen er nog waren; met
elkaar konden ravotten. Zij toekeken, wat glimlachten.

De zomerregens
echoën door de hemel,
maar jij, bergkoekoek,
door welk verlangen gedreven
blijf jij zingen, heel de nacht?

Ki no Tsurayuki, 883-946

* * *

Blauwe eksters leven in vluchten van ongeveer dertig, worden ge-
kenmerkt door het azuurblauw in hun vleugels en lange staart. Zij
vormen een subgroep van eksters die bij de kraaiachtigen horen;
zijn uit die wijdvertakte familie losgeraakt, hebben in de loop van
eeuwen een specifiek dna ontwikkeld, leven een eigen leven; heb-
ben niets (behalve in hun gedrag) met de zwart-witte eksters van
doen; zoeken geen contact met ze: of ze voor hen niet bestaan.

II-43TH

De blauwe eksters, levend in het Iberisch Schiereiland, o.m. Islantilla, dragen bijzondere geschiedenissen met zich mee; en van generatie op generatie doorverteld.